A° 1941. N° 60.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 4den Juni 1941, No. 3211, bepalende de opneming in het Publicatieblad van den thans geldenden tekst van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P.B. No. 35).*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ingevolge artikel 4 van de landsverordening van den 8sten Mei 1941, P. B. No. 41, de Gouverneur bevoegd is den tekst van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, zooals dit luidt volgens de daarin sedert en laatstelijk door gemelde landsverordening aangebrachte aanvullingen en wijzigingen door opneming in het Publicatieblad bekend te maken, voor zoover noodig in eene doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan.

HEEFT GOEDGEVONDEN te bepalen:

dat de tekst van voormeld Reglement, zooals dit luidt volgens de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht" (P. B. 1918 No. 6).
2. het Koninklijk besluit van den 6n. Juli 1918 No. 72 (P. B. 1918 No. 61).
3. de verordening van den 11n. October 1919 (P. B. 1919 No. 72).

4. de verordening van den 25n. November 1920 (P. B. 1920 No. 68).
5. de verordening van den 21n. October 1922 (P. B. 1922 No. 57).
6. de verordening van den 24n. Juli 1923 (P. B. 1923 No. 79).
7. het „West-Indisch Verlofbesluit 1924" (P. B. 1925 No. 3).
8. de verordening van den 14n. Mei 1930 (P. B. 1930 No. 35).
9. het Koninklijk besluit van den 31n. October 1932 No. 46 (P. B. 1932 No. 115).
10. het Koninklijk besluit van den 6n. Mei 1933 No. 113 (P. B. 1933 No. 60).
11. de verordening van den 18n. Juni 1936 (P. B. 1937 No. 60).
12. de landsverordening van den 1n. April 1938 (P. B. 1938 No. 32).
13. de landsverordening van den 4n. April 1938 (P. B. 1938 No. 36).
14. de landsverordening van den 1n. April 1939 (P. B. 1939 No. 19) en
15. de landsverordening van den 8n. Mei 1941 (P. B. 1941 No. 41),

in een doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan, nevens deze beschikking, in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 18n Juni 1941.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

Tekst van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22n Mei 1914 No. 84 (P. B. No. 35), zooals het luidt volgens de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht" (P. B. 1918 No. 6).
2. het Koninklijk besluit van den 6n. Juli 1918 No. 72 (P. B. 1918 No. 61).
3. de verordening van den 11n. October 1919 (P. B. 1919 No 72).
4. de verordening van den 25n. November 1920 (P. B. 1920 No. 68).
5. de verordening van den 21n. October 1922 (P. B. 1922 No. 57).
6. de verordening van den 24n. Juli 1923 (P. B. 1923 No. 79).
7. het „West-Indisch Verlofbesluit 1924" (P. B. 1925 No. 3).
8. de verordening van den 14n. Mei 1930 (P. B. 1930 No. 35).
9. het Koninklijk besluit van den 31n. October 1932 No. 46 (P. B. 1932 No. 115).
10. het Koninklijk besluit van den 6n. Mei 1933 No. 113 (P. B. 1933 No. 60).
11. de verordening van den 18n. Juni 1936 (P. B. 1937 No. 60).
12. de landsverordening van den 1n. April 1938 (P. B. 1938 No. 32).
13. de landsverordening van den 4n. April 1938 (P. B. 1938 No. 36).
14. de landsverordening van den 1n. April 1939 (P. B. 1939 No. 19) en
15. de landsverordening van den 8n. Mei 1941 (P. B. 1941 No. 41),

in een doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van de artikelen of gedeelten daarvan.

Reglement op de inrichting en de samenstelling van de rechterlijke macht in Curaçao.

EERSTE AFDEELING.

Van de rechterlijke macht in het algemeen.

Artikel 1.

De rechtsmacht in burgerlijke zaken omvat de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom of daaruit voortspruitende rechten, over schuldvordering en andere burgerlijke rechten. Die in strafzaken omvat de kennisneming van alle vervolging tot toepassing van straf.

Artikel 2.

De rechtsmacht in burgerlijke en strafzaken wordt uitgeoefend door het gerecht in eersten aanleg en het hof van justitie, behoudens de gevallen, waarin voor de rechtsmacht in strafzaken een andere rechter is aangewezen.

Artikel 3.

Het openbaar ministerie is belast met de handhaving der algemeene verordeningen, de vervolging van alle strafbare feiten en het doen uitvoeren van alle strafvonnissen.

Artikel 4.

Het openbaar ministerie bij het gerecht in eersten aanleg wordt uitgeoefend door den officier van justitie. Deze is gevestigd op het eiland Curaçao.

In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van den officier van justitie wordt de dienst waargenomen, op de eilanden Curaçao en Aruba door een substituut-officier van justitie en op de eilanden Bonaire, Sint Maarten, Sint Eustatius en Saba door een of meer onder de onmiddellijke bevelen van den officier van justitie staande dienstdoende ambtenaren van het openbaar ministerie tenzij aldaar aanwezig is een substituut offi-

cier van justitie, in welk geval de dienst door dezen zal worden waargenomen.

Zoo noodig wordt het Openbaar Ministerie bij het gerecht in eersten aanleg op Curaçao waargenomen door daartoe door den Gouverneur bevoegd verklaarde ambtenaren.

Artikel 5.

De ambtenaren bij het openbaar ministerie zijn verplicht de bevelen na te komen, die hun in hunne ambtsbetrekking door of vanwege den Gouverneur worden gegeven.

Artikel 6.

Het openbaar ministerie bij het hof is verplicht, wanneer het aan het hof voorkomt, dat de vervolging van strafbare feiten behoort ingesteld of voortgezet te worden, aan het bevel van dat college te voldoen om verslag te geven en de daartoe betrekkelijke stukken over te leggen.

Het is, behoudens de bepalingen bij het Wetboek van Strafvordering voor CURAÇAO verplicht om, op bevel van dat college, te vervolgen of te doen vervolgen.

Artikel 7.

De president en de leden van alsmede de procureur-generaal, de advocaat-generaal en de griffier bij het hof van justitie moeten den ouderdom van dertig jaren hebben bereikt en sedert ten minste vijf jaren aan eene Rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit hebben verkregen;

hetzij den graad van doctor in de rechtswetenschap

hetzij den graad van doctor in de rechtsgeleerdheid of de hoedanigheid van meester in de rechten, mits deze graad of deze hoedanigheid verworven is op grond van het afleggen van een examen of in het Nederlandsch burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht of in het Nederlandsch-Indisch recht.

De leden-plaatsvervangers van het hof van justitie en de officier van justitie moeten eveneens den ouderdom van dertig, de overige door den Gouverneur benoemde leden van de rechterlijke macht dien van drie en twintig jaren bereikt hebben.

In bijzondere gevallen kan van de in dit artikel genoemde

eischen van benoembaarheid worden afgeweken. Geldt het eene benoeming door den Gouverneur, dan wordt de Raad van Bestuur vooraf door hem gehoord.

Artikel 8.

Onvereenigbaar met het bezoldigde lidmaatschap der rechterlijke macht is: De betrekking van praktizijn, notaris, belasting-adviseur of zaak-waarnemer;

het drijven van handel, het doen van nering of het uitoefenen van eenig beroep zelfs al geschiedt dit op naam der echtgenoote of door een tusschenpersoon. Van deze bepaling kan door den Gouverneur dispensatie worden verleend aan hen, die met de tijdelijke waarneming van rechterlijke betrekkingen belast worden;

elk openbaar bezoldigd ambt. Twijfel of eenige openbare bediening is een bezoldigd ambt, wordt door den Gouverneur beslist. Rechterlijke ambtenaren, aan welke slechts eene toelage is verleend, worden, met betrekking tot dit artikel, niet voor bezoldigd gehouden.

Bezoldigingen van rechterlijke betrekkingen niet hooger dan duizend gulden worden als toelagen beschouwd, ook al is het toegestaan voor die toelage voor het pensioen te storten.

Artikel 9.

Een lid der rechterlijke macht, eene met zijn rechterlijke ambt onvereenigbare betrekking of bediening aanvaardende, houdt van rechtswege op lid der rechterlijke macht te zijn.

Met de aanvaarding van het lidmaatschap der rechterlijke macht wordt de benoemde geacht afstand gedaan te hebben van elke daarmede onvereenigbare betrekking.

Artikel 10.

Bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, mogen tegelijk geene ambtsbetrekkingen in of bij het hof van justitie of bij het gerecht in eersten aanleg derzelfde zittingsplaats bekleeden. Ten aanzien van het gerecht in eersten aanleg kan hiervan worden afgeweken voorzooveel de betrekking

van griffier betreft, ingeval hare waarneming is of wordt opgedragen aan een persoon, die eene andere betrekking bekleedt, welke hij tezamen met het griffiersambt heeft te vervullen.

Ingeval van opkomende zwagerschap na de benoeming, legt hij, door wiens huwelijk de zwagerschap ontstaat, zijn ambt neder. Door den Gouverneur kan echter in dat geval ontheffing worden verleend.

De zwagerschap houdt op door het overlijden der vrouw, die haar veroorzaakte.

De president draagt zorg, dat aangehuwden, tengevolge van ontheffing tot het hof van justitie behoorende, zoo min mogelijk als rechters of ambtenaar bij het openbaar ministerie tezamen zitting hebben bij de behandeling derzelfde zaak.

Artikel 11.

De leden der rechterlijke macht, leggen, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, vóór het aanvaarden van hun ambt den navolgenden eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan de Koningin en gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig" („Dat beloof ik").

Alvorens tot dien eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij den volgenden eed (verklaring en belofte) van zuivering af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, „onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mij„ner aanstelling, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven „of beloofd, noch zal geven.

„Ik zweer (beloof), dat ik nimmer eenige giften of ge„schenken hoegenaamd zal aannemen of ontvangen van eenig „persoon, welken ik weet of vermoed in eenige rechtszaak te zijn „of te zullen worden betrokken, in welke mijne ambtsverrich„tingen zouden kunnen te pas komen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig" („Dat verklaar en beloof ik").

Indien van twee rechterlijke bedieningen eene als bijkomende bediening aan de andere verbonden is, wordt volstaan met den eed of de belofte bij de aanvaarding der bediening, waaraan de uitoefening der bijkomende bediening verknocht is.

Artikel 12.

De eed, belofte of verklaring, in het vorig artikel vermeld, wordt afgelegd in handen van den Gouverneur, of van den ambtenaar daartoe door hem aangewezen.

Artikel 13.

De president van het hof van justitie is bevoegd ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie, aan de leden, de plaatsvervangers, den griffier en den substituut-griffier van het hof, zoomede aan de plaatsvervangers van den rechter in eersten aanleg, die de waardigheid van hun ambt of hunne ambtsbezigheden verwaarloozen, na hen te hebben gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

Artikel 14.

Behoudens in geval van aanwijzing voor een bepaalden tijd in of benoeming tot een bezoldigde functie bij het gerecht in eersten aanleg elders dan op het eiland Curaçao, in welk geval het betreffende lid zijn vast en voortdurend verblijf heeft op het betrokken eiland en behoudens het geval, dat de dienst hem verplicht zich van Curaçao te verwijderen, hebben de bezoldigde leden der rechterlijke macht hun vast en voortdurend verblijf op het eiland Curaçao.

Artikel 15.

De onbezoldigde leden geven van hunne afwezigheid kennis aan den Gouverneur of gezaghebber, opdat, zoo noodig, in hunne vervanging worde voorzien.

Artikel 16.

De president van het hof van justitie wordt, bij verhindering of ontstentenis, vervangen door het oudste lid, de leden en de rechter in eersten aanleg door plaatsvervangers, naar rang van benoeming.

Artikel 17.

Zoo noodig wordt de procureur-generaal bij het hof van justitie vervangen door den advocaat-generaal. Bij afwezigheid, belet of ontstentenis ook van dezen wordt het openbaar ministerie bij het hof uitgeoefend door den officier van justitie, die alsdan als waarnemend procureur-generaal optreedt.

Artikel 18.

Zoo noodig wordt de griffier van het hof van justitie vervangen door den substituut-griffier en, bij afwezigheid, belet of ontstentenis ook van dezen, wordt zijn dienst waargenomen door den substituut-griffier van het gerecht in eersten aanleg op Curaçao.

In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van een griffier en van een substituut-griffier van het gerecht in eersten aanleg, wordt de dienst bij dat gerecht waargenomen door een of meer aan den griffier ondergeschikte ambtenaren, onder den titel van waarnemend substituut-griffier van het gerecht in eersten aanleg.

Artikel 19.

Vonnissen kunnen, op straffe van nietigheid, niet worden gewezen met een ander getal rechters, dan bij dit Reglement is bepaald.

De president van het hof van justitie is bevoegd om, indien hij het voor de behandeling eener zaak noodig acht, een of meer leden boven het bepaalde getal als bijzittende leden aan te wijzen.

Deze bijzittende leden zijn bij de behandeling der zaak tegenwoordig, doch werken niet mede tot het wijzen van het vonnis, dan ter vervanging van de leden, het gewone aantal uitmakende, die verhinderd worden daaraan deel te nemen.

Van dit alles wordt in het audientieblad of proces-verbaal der terechtzitting melding gemaakt.

Artikel 20.

Geen rechterlijke ambtenaar mag zich, rechtstreeks of zijdelings, over eenige voor hem aanhangige geschillen, of die hij

weet of vermoedt dat voor hem aanhangig zullen worden, in eenig afzonderlijk onderhoud inlaten met partijen, hare gemachtigden of raadslieden, noch van hen afzonderlijke onderrichting of schrifturen aannemen.

Artikel 21.

In alle zaken doet de president hoofdelijk omvraag.

Bij beraadslaging over rechtszaken begint hij met den commissaris of rapporteur; vervolgens brengen de verdere leden, van den jongstbenoemden tot den oudste, en eindelijk hij zelf zijn gevoelen uit.

In diezelfde orde heeft de stemming plaats.

Een afwezend lid kan zijn gevoelen niet door een zijner medeleden doen voordragen, noch schriftelijk indienen.

Artikel 22.

Wanneer meer dan twee verschillende gevoelens zijn uitgebracht, wordt het besluit opgemaakt op de wijze, die het meest overeenkomt met het gevoelen der meerderheid.

Geen beslissing wordt in strafzaken ten nadeele van den beklaagde genomen, dan bij meerderheid van stemmen.

Artikel 23.

De leden van de rechterlijke macht zijn verplicht het geheim te bewaren omtrent de gevoelens, die in raadkamer over aldaar behandelde rechtszaken zijn geuit.

Zij zijn daartoe evenzeer verplicht omtrent alle zoodanige onderwerpen, tot welker geheime behandeling in raadkamer besloten is of waarvan de geheimhouding bij algemeene verordening wordt opgelegd.

Artikel 24.

Het hof van justitie en de rechterlijke ambtenaren zijn verplicht bericht, consideratiën en advies te geven, wanneer zulks door den Gouverneur wordt gevraagd.

Wanneer echter de zaak, waaromtrent bericht, consideratiën en advies zijn gevraagd, aan de rechterlijke beslissing is

onderworpen, of het te voorzien is, dat zulks zal geschieden, is het geven van eenvoudig bericht voldoende.

Artikel 25.

Het hof van justitie en de rechterlijke ambtenaren zijn onderling verplicht gevolg te geven aan letteren-requisitoriaal ten dienste der justitie, ook wanneer zij zijn uitgevaardigd door rechterlijke colleges of ambtenaren in het moederland of in eene der andere gebiedsdeelen van het Rijk.

Zij voldoen aan soortgelijke verzoeken van vreemde colleges of ambtenaren, of richten die tot hen, volgens door den Gouverneur vast te stellen voorschriften.

Artikel 26.

Bij besluiten van den Gouverneur worden vastgesteld:

1o. Het costuum der rechterlijke ambtenaren;
2o. De orde van den inwendigen dienst bij het hof van justitie en het gerecht in eersten aanleg;
3o. De aanstelling en de ambtskleeding van deurwaarders;
4o. De tarieven regelende de justitiekosten zoo in burgerlijke als in strafzaken, alsmede de belooningen, welke ter zake van rechtshandelingen worden toegelegd, en de voorschotten, reis- en verblijfkosten, welke in rekening zullen worden geleden.

TWEEDE AFDEELING.

Van de rechterlijke macht in het bijzonder.

I. *Van het gerecht in eersten aanleg.*

Artikel 27.

Er is één gerecht in eersten aanleg, welks rechtsgebied zich uitstrekt over alle eilanden met hunne onderhoorigheden.

Artikel 28.

Als rechter in eersten aanleg treden op de leden van het hof van justitie.

De werkzaamheden als rechter in eersten aanleg worden door den president onder de betrokken leden verdeeld.

Op het eiland Aruba wijst hij een der leden voor ten hoogste twee jaren, als rechter in eersten aanleg aan.

De president van het hof is bevoegd de functies van rechter in eersten aanleg uit te oefenen waar en zoo dikwijls hij dat dienstig oordeelt.

Er zijn op elk eiland ten minste twee plaatsvervangers van den rechter in eersten aanleg. Zij zijn slechts bevoegd als zoodanig op te treden op het eiland waar zij gevestigd zijn.

Als plaatsvervangers van den rechter in eersten aanleg treden op het eiland Curaçao de leden-plaatsvervangers van het hof van justitie op.

Artikel 29.

Als griffier van het gerecht in eersten aanleg treedt op de griffier of substituut-griffier van het Hof van Justitie.

Hij wordt bijgestaan door twee substituut-griffiers, een op Curaçao en een op Aruba.

De griffiers zijn verplicht naar vermogen en kosteloos aan de belanghebbenden al de inlichtingen te verschaffen, welke zij voor het aanhangig maken en de behandeling van hunne zaken bij het gerecht in eersten aanleg behoeven.

Artikel 30.

De zittingsplaatsen van den rechter in eersten aanleg zijn onderscheidenlijk Curaçao, Aruba, Bonaire, Sint Maarten, Sint Eustatius en Saba.

Voor de aanwijzing van de zittingsplaats waar eene zaak aanhangig gemaakt of een verzoek ingediend moet worden wordt ieder eiland als het rechtsgebied van een afzonderlijk gerecht in eersten aanleg beschouwd.

Artikel 31.

De rechter in eersten aanleg neemt, behoudens hooger beroep, kennis van alle burgerlijke zaken, waarvan de berechting

niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Artikel 32.

Partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, kunnen de beslissing van de daarvoor vatbare geschillen opdragen aan den rechter in eersten aanleg zittingsplaats te harer keuze.

De rechter in eersten aanleg is verplicht aan die opdracht te voldoen.

Tegen zijne uitspraak is geen beroep toegelaten, ten ware partijen het zich bij de opdracht hebben voorbehouden.

Partijen, tot het aangaan van dading of van compromis bevoegd, kunnen insgelijks afstand doen van het recht van beroep van de vonnissen van den rechter in eersten aanleg.

Artikel 33.

De rechter in eersten aanleg vonnist behoudens hooger beroep over alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doet de rechter in eersten aanleg gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

II. *Van het hof van justitie.*

Artikel 34.

Het hof van justitie is gevestigd op het eiland Curaçao.

Het is samengesteld uit een president, vier of vijf leden, drie of vier leden plaatsvervangers, een procureur-generaal, een advocaat-generaal, een griffier en een substituut-griffier.

Artikel 35.

Het hof van justitie neemt in eersten aanleg kennis van alle burgerlijke zaken, waarvan de berechting bij algemeene ver-

ordening uitdrukkelijk aan het hof wordt opgedragen.

Het hof is, wanneer aan zijne kennisneming een eisch in reconventie wordt onderworpen, tot die kennisneming bevoegd.

Artikel 36.

Het hof van justitie neemt kennis van het hooger beroep van alle daarvoor vatbare vonnissen en beschikkingen door den rechter in eersten aanleg in burgerlijke zaken gewezen.

Artikel 37.

Het staat aan partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, vrij, de geschillen, die daarvoor vatbaar zijn, bij prorogatie te brengen ter kennis van het hof van justitie.

Artikel 38.

Het hof van justitie neemt in hooger beroep kennis van de daarvoor vatbare vonnissen door den rechter in eersten aanleg in strafzaken gewezen.

Artikel 39.

Het hof van justitie neemt kennis van alle jurisdictie-geschillen ontstaan tusschen gerechten in eersten aanleg.

Artikel 40.

Het hof van justitie vonnist in alle zaken met drie rechters. De leden, die in eersten aanleg van eene zaak kennis hebben genomen, mogen aan de behandeling van die zaak door het hof van justitie geen deel nemen.

Artikel 41.

De Gouverneur kan aan de leden, den griffier en den substituut-griffier van het hof van justitie, al dan niet met ontheffing van hunne functien als zoodanig, de waarneming van

andere rechterlijke betrekkingen opdragen, wanneer daarin eene tijdelijke voorziening noodig is.

Artikel 42.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor CURAÇAO, vastgesteld bij Ons besluit van 4 October 1913, No. 61 (P.B. No. 67).